

Magda-Ioana Iacob ● Alexandra-Ioana Muscalu ● Adrian-Vasile Lăzărescu

Teste rezolvate pentru examenul de titularizare

EDUCAȚIE SOCIALĂ

TESTE

- **Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă zece puncte din oficiu.**
- **Timpul de lucru efectiv este de patru ore.**

Testul nr. 1

SUBIECTUL I

(30 de puncte)

1. Constituția României se fundamentează pe principii și valori solide.

A. Enumerați 4 principii și valori ale Constituției României.

B. Explicați două dintre principiile și valorile Constituției României enumerate la punctul A.

C. Precizați înțelesul termenului „referendum” și detaliați o situație în care se poate organiza un referendum.

2. Elaborați, în aproximativ trei pagini, un eseu despre justiție, ca instituție de apărare și de înfăptuire a dreptății.

– detalierea principiului liberului acces la justiție și a egalității în fața legii.

– explicarea înțelesului conceptelor *prezumție de nevinovăție* și *delincvență juvenilă*;

– expunerea succintă a ierarhiei instanțelor de judecată;

Notă: Se punctează și utilizarea adecvată a limbajului de specialitate (1 punct) și încadrarea textului în limita de spațiu precizată (1 punct).

SUBIECTUL al II-lea

(30 de puncte)

Pornind de la afirmația *O societate interculturală se fundamentează pe o moștenire culturală variată, pe dialog intercultural, pe respect reciproc și toleranță* elaborați un eseu de trei-patru pagini cu titlul **Moștenirea culturală – izvor al diversității culturale**.

În elaborarea eseului, veți avea în vedere următoarele repere:

– definirea conceptelor „*diversitate culturală*”, *patrimoniul cultural*;

– prezentarea a cel puțin două elemente ale moștenirii culturale imateriale;

– detalierea a două principii ale societății interculturale care contribuie la promovarea patrimoniului material;

– exprimarea unei opinii justificate prin minimum două argumente în legătură cu influența pe care o pot avea formele de exagerare a naționalismului în raport cu conservarea patrimoniului cultural.

Notă: Se punctează coerența textului elaborat (1 punct) și încadrarea eseului în limita de spațiu precizată (1 punct).

SUBIECTUL al III-lea

(30 de puncte)

Următoarea secvență face parte din programa școlară de educație socială:

<i>Competențe specifice</i>	<i>Conținuturi</i>
2.2. Identificarea, prin lucru în echipă, a unor măsuri de intervenție posibile pentru cazuri semnalate de încălcare a drepturilor copilului sau de promovare a acestora	Modalități de exercitare a drepturilor și de asumare a responsabilităților – Copiii, promotori ai propriilor drepturi – Școala ca spațiu de exprimare/exercitare/asumare de către copii a drepturilor și responsabilităților

(Programa școlară: Educație socială, OMEN nr. 3393/2017)

Realizați un demers didactic pentru formarea competenței 2.2. din secvența dată prin intermediul unei metode didactice moderne, prin valorificarea următoarelor repere:

- prezentarea metodei didactice selectate;
- precizarea a două avantaje și a unei limitări a metodei didactice alese;
- prezentarea, în aproximativ o pagină, a conținutului științific care vizează dezvoltarea competenței specifice date;
- menționarea unei activități de învățare adecvate pentru formarea competenței specifice date, precizând totodată resursele (de timp, de loc, forme de organizare a activității didactice, mijloace de învățământ) utilizate;
- exemplificarea modului de formare a competenței specifice date, utilizând metoda aleasă, prin activitatea de învățare menționată.

SUGESTII DE REZOLVĂRI

- Se punctează orice modalitate de rezolvare corectă a cerințelor.
- Nu se acordă punctaje intermediare, altele decât cele precizate explicit în barem. Nu se acordă fracțiuni de punct.
- Se acordă zece puncte din oficiu. Nota finală se calculează prin împărțirea la zece a punctajului total acordat pentru lucrare.

Testul nr. 1

SUBIECTUL I

(30 de puncte)

1.

A. Printre valorile Constituției României se numără, libertatea, demnitatea umană, egalitatea în fața legii, dreptatea, toleranța, proprietatea, responsabilitatea, reprezentativitatea etc. Printre principiile Constituției se numără supremația legii, separația puterilor în stat, respectarea drepturilor omului și a libertăților cetățenești, pluralismul politic, caracterul unitar, suveran și indivizibil al statului, forma republicană de guvernământ etc.

B. Principiul separației puterilor în stat se referă la separarea puterilor legislativă, executivă și judecătorească într-un stat. Acest principiu este conceput pentru a asigura echilibrul puterilor și a preveni abuzurile. Puterea legislativă este responsabilă de elaborarea legilor, puterea executivă este responsabilă de aplicarea legilor și puterea judecătorească este responsabilă de interpretarea legilor și de aplicarea justiției în cazurile penale și civile. Aceste trei puteri sunt separate și independente una de cealaltă. Principiul separației puterilor este important pentru menținerea democrației și a statului de drept, deoarece împiedică o singură entitate să aibă prea multă putere și să controleze toate aspectele guvernării. În general, separarea puterilor asigură că statul operează într-un mod echilibrat și responsabil, cu respectarea drepturilor și libertăților cetățenilor.

Una dintre valorile în fața legii este egalitatea. Această valoare prevede că toți cetățenii, indiferent de rasă, gen, religie, orientare sexuală, apartenență politică sau altă caracteristică, sunt tratați în mod egal în fața legii și trebuie să fie supuși aceluiași norme juridice. Egalitatea în fața legii este esențială pentru menținerea unui sistem juridic corect și pentru a asigura că toți cetățenii sunt protejați împotriva abuzurilor de putere și a discriminării.

C. Referendumul este un proces de consultare publică prin care cetățenii sunt chemați să voteze direct asupra unei propuneri de lege, a unei politici publice. Este un instrument de democrație directă prin care se permite cetățenilor să-și exprime opinia și să ia o decizie într-o problemă importantă.

O situație în care se poate organiza un referendum este atunci când se dorește schimbarea Constituției. De obicei, în majoritatea statelor democratice, după ce autoritatea legislativă cade de acord asupra textului de lege, populația este chemată pentru a valida propunerea de modificare a Constituției.

2. Justiția este o instituție fundamentală a oricărui stat de drept, având rolul de a asigura protecția drepturilor și libertăților cetățenilor, de a garanta respectarea legii și de a aduce la îndeplinire dreptatea în cadrul societății. Aceasta reprezintă o formă de apărare și de îndeplinire a dreptății în cadrul societății și poate fi realizată prin intermediul unui sistem juridic coerent și funcțional. O justiție corectă implică asigurarea unui proces echitabil și transparent, în care toți cetățenii sunt tratați în mod egal, indiferent de poziția socială, de avere sau de orice alt criteriu care ar putea genera discriminare în societate. Procesul de justiție se fundamentează pe câteva principii, cum ar fi egalitatea în fața legii, liberul acces la justiție, acordarea nediscriminatorie a prezumției de nevinovăție etc.

Principiul liberului acces la justiție este unul dintre principiile fundamentale ale sistemului judiciar, care garantează că fiecare persoană are dreptul de a-și apăra interesele și de a primi o justiție echitabilă. Acest principiu se referă la faptul că orice persoană, indiferent de statutul social,

economic sau cultural, are dreptul de a avea acces la instanțele de judecată și de a-și apăra interesele în fața acestora. Liberul acces la justiție include dreptul la asistență juridică gratuită în cazul în care persoana nu își poate permite să angajeze un avocat și/sau să suporte costurile procesului. Această asistență juridică poate fi acordată în funcție de anumite criterii, cum ar fi nivelul de venit al persoanei. În general, principiul liberului acces la justiție este considerat unul dintre elementele de bază ale unui sistem judiciar democratic și eficient. Egalitatea în fața legii prevede că toți cetățenii, indiferent de rasă, gen, religie, orientare sexuală, apartenență politică sau altă caracteristică, sunt tratați în mod egal în fața legii și trebuie să fie supuși aceluiași legi.

Prezumția de nevinovăție este un principiu juridic fundamental într-o societate democratică care afirmă că un individ este considerat nevinovat până când este dovedită vinovăția sa printr-o decizie judecătorească definitivă. Aceasta înseamnă că persoana acuzată trebuie să fie tratat ca fiind nevinovată până când proba contrară este prezentată în fața instanței de judecată. Această prezumție acompaniază persoana acuzată până la momentul dictării sentinței judecătorești. Prezumția de nevinovăție reprezintă astfel un element esențial al procesului de justiție, care protejează drepturile și libertățile individuale și asigură că nicio persoană nu este considerată vinovată fără a fi judecată corect și cu respectarea drepturilor sale.

O ramură aparte a înfăptuirii actului de justiție se concretizează în judecarea faptelor săvârșite de persoane minore. Deși persoanele minore nu au capacitate de exercițiu (până la 14 ani), iar după această vârstă până la majorat se bucură de o capacitate restrânsă, aceștia pot răspunde în fața legii pentru faptele pe comit, în anumite condiții. În cazul în care minorii, în special adolescenții se abat de la anumite norme juridice, aceștia pot suferi consecințe grave. Delincvența juvenilă este o problemă socială care se referă la comportamentul deviant sau infracțional al adolescenților cu vârste mai mici de 18 ani. Aceasta include o gamă largă de comportamente, de la încălcarea regulilor școlare și absenteism, până la furturi, violență, infracțiuni legate de consumul substanțelor interzise și alte activități ilegale. Delincvența juvenilă poate avea multiple cauze, inclusiv factori sociali, psihologici și economici, cum ar fi sărăcia, lipsa educației, abuzul de droguri și alcool, familii disfuncționale sau lipsa de supraveghere parentală. Pentru a aborda problema delincvenței juvenile, autoritățile pot implementa o serie de strategii și politici, cum ar fi programe de prevenire și intervenție timpurie, servicii de consiliere și terapie, măsuri de reeducare și reabilitare și programe de reintegrare socială. În același timp, este important ca justiția să ia în considerare faptul că tinerii infractori sunt adesea vulnerabili și influențabili și să încerce să evite tratamentele dure și reprezentarea lor ca infractori periculoși și irecuperabili. De asemenea, procesul legal trebuie să se desfășoare cu respectarea drepturilor și libertăților lor, inclusiv prezumția de nevinovăție și dreptul la un proces echitabil și transparent.

Înfăptuirea justiției se realizează prin intermediul instanțelor de judecată. În România, oamenii nu-și pot face dreptate singuri. În România, rolul de instanță supremă de judecată îl îndeplinește Înalta Curte de Casație și Justiție (ICCJ) fiind responsabilă, printre altele, cu asigurarea interpretării uniforme a legii judecarea cazurilor care implică corupția și infracțiunile grave împotriva statului, cum ar fi trădarea, spionajul, faptele de înaltă corupție sau terorismul.

La nivel regional, funcționează Curțile de Apel, la nivel județean Tribunalele, iar aflate mai jos pe scara ierarhică se află Judecătoriile. Acestea din urmă se ocupă de soluționarea cazurilor civile și penale de importanță mică, cum ar fi infracțiuni minore, conflicte de muncă și anumite probleme de proprietate. Tribunalele judecă, printre altele, cererile privind exproprierea, adopțiile, dar și cererile privind proprietatea intelectuală. La Curtea de Apel se judecă procesele și cererile în materie de contencios administrativ și fiscal, această curte nejuducând în primă instanță în materie

civilă.

Este demn de menționat și faptul că un cetățean are dreptul de a contesta hotărârea primei instanței cu apel sau recurs, după caz și a se adresa instanței imediat superioare pentru competență soluționare.

Aceste instituții funcționează într-un sistem de control reciproc și asigură protecția drepturilor și libertăților individuale prin aplicarea legii și a principiilor de justiție, prin soluționarea litigiilor și prin aducerea la răspundere a celor care încalcă legile și regulamentele.

În concluzie, justiția este esențială pentru menținerea unui sistem democratic și de drept, asigurând protecția drepturilor și libertăților cetățenilor și împărțind dreptatea în cadrul societății. Este important ca instituțiile de justiție să funcționeze într-un mod transparent, imparțial și echitabil, asigurând respectarea legii și a principiilor constituționale pentru toți cetățenii.

SUBIECTUL al II-lea

(30 de puncte)

Diversitatea culturală se referă la varietatea de practici, tradiții, obiceiuri, limbi, religii și alte aspecte culturale ale diferitelor comunități umane din întreaga lume. Această diversitate reflectă faptul că oamenii au dezvoltat culturi unice în funcție de mediul și istoria lor, și că aceste culturi sunt valoroase și ar trebui respectate și apreciate. Patrimoniul cultural se referă la moștenirea culturală a unei comunități sau a unei națiuni, care poate include monumente, obiecte, documente și alte artefacte, precum și practici și tradiții culturale. Aceste elemente ale patrimoniului cultural sunt considerate importante pentru identitatea culturală a unei comunități și pentru transmiterea istoriei și valorilor acesteia către generațiile viitoare

Moștenirea culturală este unul dintre cele mai importante izvoare ale diversității culturale din lume. O societate interculturală se bazează pe o moștenire culturală variată, care aduce cu sine o mulțime de tradiții, obiceiuri și valori culturale diferite. Acestea trebuie să fie respectate, valorizate și promovate în cadrul societății pentru a asigura o conviețuire pașnică între grupurile culturale diverse.

Moștenirea culturală poate fi clasificată în moștenire culturală materială (care include statui, clădiri, podoabe, monede etc.) și moștenire culturală imaterială (care cuprinde tradiții, obiceiuri, meșteșuguri). Acestea sunt elemente importante ale culturii umane care au fost dezvoltate și transmise de la o generație la alta. Acestea sunt adesea legate de istoria și geografia unei anumite zone sau comunități.

Tradițiile sunt obiceiuri sau practici care sunt transmise de la o generație la alta, în general într-o manieră orală. Acestea pot include ritualuri religioase, sărbători, dansuri, muzică, mituri sau alte forme de expresie culturală. Aceste tradiții pot fi un mijloc important de păstrare a identității culturale și de transmitere a valorilor și istoriei comunității.

Obiceiurile sunt reguli sau comportamente sociale care sunt larg acceptate și respectate într-o anumită comunitate. Acestea pot include modul de îmbrăcare, manierele la masă, saluturile sau alte comportamente sociale. Obiceiurile sunt de obicei considerate a fi importante pentru menținerea armoniei și a respectului într-o comunitate. Ele pot marca evenimente importante din viața oamenilor și pot fi legate de situații unice (naștere, botez, moarte) sau anuale (sărbători religioase, zile libere).

Meșteșugurile sunt tehnici sau practici tradiționale folosite pentru a produce obiecte sau alimente. Acestea includ diverse tipuri de prelucrare a materialelor sau de realizare a unor obiecte cu scop utilitar sau decorativ. Exemple de meșteșuguri sunt țesutul, olăritul, prelucrarea metalelor.

Dialogul intercultural este esențial în promovarea diversității culturale. Într-o societate

interculturală, trebuie să existe o comunicare constantă între grupurile culturale diferite pentru a înțelege și a valoriza tradițiile și valorile culturale ale celorlalți. Acest dialog trebuie să fie bazat pe respect reciproc și toleranță față de diversitatea culturală. Numai astfel putem construi o societate interculturală armonioasă.

Două principii ale societății interculturale care contribuie la promovarea patrimoniului material sunt toleranța și respectul reciproc. În ceea ce privește toleranța, aceasta contribuie la promovarea patrimoniului prin acceptarea diversității patrimoniului. Concretizând printr-un exemplu, este vital ca atunci când o persoană vizitează o țară și dorește să promoveze patrimoniul material să cunoască, să respecte și să promoveze valorile și istoria zonei respective și să admită versiuni diferite ale aceleiași povești istorice.

Respectul reciproc este un alt factor important în dezvoltarea unei societăți interculturale, în general și în promovarea patrimoniului material, în particular. Toate culturile trebuie să fie respectate și tratate cu egalitate. Fiecare cultură are propria sa valoare și moștenire culturală, iar acestea trebuie să fie acceptate, valorificate și apreciate. Prin urmare, este important ca societatea să ofere un cadru favorabil pentru a promova această diversitate culturală și să încurajeze învățarea și înțelegerea culturilor diferite.

Toleranța este un alt principiu esențial în promovarea diversității culturale și a patrimoniului material într-o societate interculturală. Toleranța față de diversitatea culturală presupune acceptarea diferențelor culturale și dezvoltarea unei atitudini pozitive față de acestea. Este important să recunoaștem că fiecare cultură este unică și trebuie să fie respectată și acceptată așa cum este. Astfel putem construi o societate interculturală tolerantă și incluzivă.

Cu toate acestea, nu toate societățile achiesează la principiile și valorile unei societăți democratice și/sau interculturale. În acest context, pot apărea situații în care diversitatea culturală nu este apreciată, mai ales atunci când sunt practicate și încurajate la scară largă forme de exagerare ale patriotismului și naționalismului. Printre formele de exagerare a naționalismului se numără xenofobia, șovinismul sau rasismul.

Consider că formele exagerate de naționalism pot avea un impact negativ asupra conservării patrimoniului cultural prin faptul că pot promova o viziune restrictivă și limitată asupra diversității culturale și istorice.

În primul rând, naționalismul exagerat poate promova o viziune limitată asupra patrimoniului cultural. Atunci când acest curent este exacerbat, se poate promova o viziune limitată și restricționată asupra patrimoniului cultural. Acest lucru poate duce la ignorarea contribuțiilor și influențelor culturilor străine și ale minorităților culturale din interiorul țării. Această abordare limitată poate duce la nevalorificarea corespunzătoare a unei părți importante din patrimoniului cultural al unui spațiu geografic.

În sprijinul opiniei de mai sus, aceste forme de patriotism sau naționalism exagerat, cum sunt xenofobia sau șovinismul pot împiedica colaborarea și schimbul cultural internațional prin promovarea unei atitudini de izolare culturală. Într-o lume globalizată, schimbul cultural este esențial pentru conservarea patrimoniului mondial prin împărtășirea și conservarea tradițiilor și valorilor culturale ale fiecărei țări la nivel internațional. Prin urmare, o abordare exagerată a naționalismului poate împiedica acest schimb cultural și poate duce la pierderea cunoașterii unei părți importante a patrimoniului cultural.

Deși este important să promovăm patriotismul și mândria națională, trebuie să fim conștienți de impactul pe care exagerarea naționalismului îl poate avea asupra conservării patrimoniului cultural. Promovarea unei viziuni largi și deschise asupra patrimoniului cultural și a schimbului

cultural internațional poate contribui la o conservare mai bună și mai completă a acestuia. Este important să încurajăm o abordare echilibrată și deschisă față de patrimoniul cultural, care să promoveze conservarea și protejarea tuturor elementelor culturale valoroase, indiferent de originea lor.

SUBIECTUL al III-lea

(30 de puncte)

Metoda jocului de rol

Metoda didactică a jocului de rol este o metodă de predare care implică crearea unor situații sau scenarii în care elevii interpretează diferite roluri și acționează într-un mod care imită situații reale. Această metodă poate fi folosită într-o varietate de contexte educaționale, inclusiv în dobândirea competențelor din programa școlară adoptată de Ministerul Educației pentru disciplina educație socială.

Scopul principal al jocului de rol este de a oferi elevilor oportunități de a dezvolta abilități de comunicare, de colaborare și lucru în echipă, dar și de a deprinde tehnici pentru rezolvarea problemelor și luarea deciziilor. Această metodă implică adesea participarea activă a elevilor și îi ajută să-și dezvolte creativitatea și capacitatea de a gândi critic. În timpul jocului de rol, elevii pot juca diferite roluri, cum ar fi personaje din cărți, personaje istorice sau chiar profesioniști din diferite domenii. Aceștia pot fi instruiți să-și dezvolte personajul și să-și stabilească obiectivele, iar apoi să acționeze într-un mod care să-i ajute să-și îndeplinească obiectivele.

Un prim avantaj ar fi faptul că, în cadrul jocului de rol, elevii pot explora situații sociale și emoționale diferite, dezvoltându-și astfel capacitățile de a înțelege și a răspunde la diverse emoții și comportamente. Un alt avantaj este că permite elevilor să ia contact cu anumite situații comportamentale și cu ce ar fi de dorit să facă în anumite contexte.

Printre principalele limitări ale acestei metode didactice se numără timpul necesar pentru pregătire, dar și potențialele probleme de comportament care pot surveni în timpul desfășurării jocului de rol. Pregătirea și organizarea unui joc de rol poate fi consumatoare de timp pentru cadrele didactice. Acestea trebuie să dezvolte scenarii și să se asigure că au toate materialele necesare pentru a susține activitatea. Jocul de rol poate fi provocator pentru unii elevi și poate duce la comportamente neadecvate. În funcție de contextul jocului de rol, elevii ar putea încerca să preia controlul sau să se comporte într-un mod care poate fi considerat ofensator sau nepotrivit. Totodată, alți „actori” ar putea să aibă emoții în rostirea discursului și atunci jocul de rol poate să nu-și atingă efectul scontat.

Cadrul didactic va prezenta rolul școlii ca spațiu de exprimare/exercitare/asumare de către copii a drepturilor și responsabilităților .

Școala ar trebui să ofere elevilor o educație solidă în ceea ce privește drepturile și responsabilitățile lor, inclusiv dreptul la educație, la exprimare, la informare, la protecție, la participare și la un mediu sigur. De asemenea, elevii trebuie să înțeleagă responsabilitățile lor în ceea ce privește respectarea drepturilor altor elevi, profesori și personalul școlii. Elevii ar trebui să fie încurajați să participe activ la activitățile școlare și să-și exprime opiniile și preocupările lor. Școala ar trebui să ofere oportunități pentru ca elevii să-și exprime opiniile într-un mediu sigur și să fie ascultați cu atenție de către profesori și personalul școlii. ar trebui să fie implicați în procesul decizional al școlii, inclusiv în luarea deciziilor legate de organizarea activităților școlare și a programelor de învățare. Acest lucru poate fi realizat prin crearea unor grupuri de elevi responsabili de anumite aspecte ale vieții școlare, cum ar fi organizarea evenimentelor sau îmbunătățirea

condițiilor de învățare, prin activarea și funcționarea optimă a Consiliului Elevilor și a altor forme de asociere școlară. Elevii ar trebui să învețe să comunice eficient și să-și exprime punctul de vedere într-un mod clar și respectuos. De asemenea, ar trebui să învețe cum să asculte și să ia în considerare punctul de vedere al altora. Aceștia ar trebui să învețe să respecte și să aprecieze diversitatea și să înțeleagă importanța toleranței și a respectului față de ceilalți.

În general, elevii ar trebui să fie educați să înțeleagă că drepturile lor sunt importante și că trebuie să fie promotori ai propriilor drepturi. Aceștia trebuie să fie încurajați să își exprime punctul de vedere și să ia măsuri atunci când drepturile lor sunt încălcate.

O activitate prin care se poate realiza competența 2.2. prin metoda didactică a jocului de rol este următoarea: La începutul orei, cadrul didactic prezintă un studiu de caz. Elevii vor fi invitați pe rând să joace rolul personajelor și roluri de avocatul apărării, avocatul acuzării și judecător. Pentru că nu există decât câteva personaje, ceilalți elevi vor fi spectatori. După ce primii 8-9 elevi sunt actori, se face rocada, iar elevii actori devin spectatori și reciproc. Împreună cu ei, după finalizarea jocului de rol se va porni o dezbatere pe această temă. Rolurile se împart prin consens

Rezumatul studiului de caz 1: Un elev nu se poate bucura de dreptul de a face contestație unei note primite la o lucrare scrisă.

Rezumatul studiului de caz 2: Un copil dorește să organizeze o campanie de promovare a drepturilor elevilor în școală, dar dirigintele și directorul îi transmit că în școala altfel se fac doar excursii și alte activități organizate de profesori.

Copiilor li se vor împărți rolurile (elev, părintele elevului, profesorul în cauză, directorul școlii, alți doi elevi care sprijină sau nu sunt de acord cu cauza) și se vor face precizări de către cadrul didactic despre cum ar trebui să se realizeze jocul. Cadrul didactic prezintă, în linii mari, fiecare personaj și impactul său asupra desfășurării orei. Pentru buna desfășurare a jocului de rol, elevii trebuie să muncească în echipă și să se sincronizeze atât „pe scenă” cât și în intervenții.

Resurse necesare: cadrul didactic, elevii, proiector și computer conectat la internet (pentru a proiecta scenariul și informațiile teoretice despre lecție. Activitatea se va desfășura în sala de clasă, elevii spectatori vor sta în bănci, iar elevii actori în fața clasei. Activitatea se va desfășura pe echipe. Prima echipă constituită ad-hoc desfășoară jocul de rol, iar a doua analizează și viceversa. Ca mijloace de învățământ, se va folosi o schemă didactică (având informațiile despre lecție și fiind realizată în prealabil de către profesor și manualul, pentru alte informații, dacă e nevoie.

Competența didactică se formează apelând la munca în echipă astfel: elevii vor învăța, cu ajutorul metodei didactice a jocului de rol ce pot face pentru respectarea propriilor drepturi în școală, cum își pot asuma responsabilități în școală, ce mijloace de comunicare trebuie să adopte, cum se pot organiza mai bine pentru a beneficia de un climat educațional optim în școală.

În încheiere, educația socială joacă un rol crucial în respectarea drepturilor copiilor, deoarece aceasta îi învață pe copii să aibă o înțelegere mai profundă și mai largă a societății și a sistemelor sociale. În special, educația socială îi ajută pe copii să înțeleagă rolul și importanța drepturilor copilului în societate.